

θέλω να κάνω Ανάσταση μόνο στην αγκαλιά σου
να μ' ανασταίνουν σα Χριστό τη νύχτα τα φιλιά σου

έλα να κάμω Ανάσταση, η θλίψη να περάσει
έλα ψυχή μου για να βρω το γέλιο που 'χω χάσει

θέλω τα χέρια σου σταυρό να σταυρωθώ επάνω
και δεν με νοιάζει Ανάσταση ποτέ μου να μην κάνω

Χριστέ μου μες τα πάθη σου βάλε και τα δικά μου,
εσύ μαρτύρησες για μας κι εγώ για το σεβντά μου

σαράντα μέρες νήστεψα μα δε θα κοινωνήσω,
γιατί στη σκέψη αμαρτωλά σ' έχω, και θα αμαρτήσω!

αγάπησα, προδόθηκα, πόνο μεγάλο πήρα,
σταυρός απού μου έγραψε να τον σηκώσω η μοίρα

ένα στεφάνι αγκάθινο είναι ο έρωτάς σου,
και σταυρωμένος το φορώ στα πάθη του σεβντά σου

μια φορά σταυρώθηκες Χριστέ μου για τσ' ανθρώπους,
μα εγώ πολλές για δαυτονε με χίλιους δυο τρόπους

η προδοσία σου αφορμή τση σταύρωσης μου εμένα,
μα τα καρφιά που μου 'βανες σου τα 'χω φυλαγμένα

σταυρό στην πλάτη κουβαλώ βαρύ σα το σεβντά σου,
με δυσκολία προσπαθώ να βγω το Γολγοθά σου

στο όνομα τσ' αγάπης σου η σταύρωσή μου εμένα,
και τα καρφιά μου βάλανε τα χέρια σου ένα-ένα

λαμπάδα αναστάσιμη για σένανε θα γίνω,
να καίγομαι στα χέρια σου να λιώνω και να σβήνω

μου λες πως ένα σου φιλι ζωή κι αγάπη δίνει,
μα κι ο Ιούδας με φιλι σκόρπισε την οδύνη

είναι η καρδιά μου σήμερα Παρασκευή Μεγάλη,
γιατί μακριά μου βρίσκεσαι σε αλλουνού αγκάλη

είναι Μεγάλη Παρασκευή, μεγάλος κι ο καημός μου,
απού δεν είσαι πλάι μου, αστέρι μου και φως μου

πάνω στον επιτάφιο θώρουνα την καρδιά μου,
και στο κερί που κράτουνα στάζαν τα δάκρυά μου

κάθε σου λέξη και καρφί, κάθε ματιά σου πέτρα,
με κάρφωσες σαν το Χριστό σ'ένα σταυρό δυο μέτρα

εφέτος την Ανάσταση κερί να μην ανάψεις,
κι εγώ θα κάνω το κορμί λαμπάδα να το κάψεις

περνάς τον επιτάφιο, φιλείς το Σταυρωμένο,
μα μένα μ'έχεις στο σταυρό τσ' αγάπης κρεμασμένο

αφού εκείνη που αγαπώ φρόντισες να τη χάσω,
πως θες τον επιτάφιο Χριστέ μου να περάσω

τα πάθη όλα του Χριστού ακόμα κι αν τα ζήσω,
ποτέ μια αγάπη σαν κι αυτή δε θα τη λησμονήσω

τσ' αγάπης ο βαρύς σταυρός στην πλάτη ακολουθά μου,
και δε θα δω ανάσταση ποτέ στο Γολγοθά μου

να σταυρωθώ χίλιες φορές αν είναι η αγάπη αιτία,
αυτό που καίει την ψυχή είναι η προδοσία

για το καλό των Χριστιανών σταυρώσαν το Μεσσία,
κι εγώ για την αγάπη μας θα γίνομαι θυσία

σαν τον Ιούδα φέρθηκες και στο σταυρό με στέλνεις,
μα σαν και 'κείνον άσχημη μοίρα να περιμένεις

μες το μυαλό μια σκέψη σου στεφάνι με αγκάθια,
όπως το αίμα στάζουνε τα δάκρυα στα μάτια

με τη λαμπάδα έγραψα στην πόρτα τ' όνομά σου,
κι ορκίστηκα άλλη Λαμπρή μη ζήσω μακριά σου

αφού φεγγάρι αλάργο μου θα 'ναι και μακριά μου,
Χριστός ανέστη πες τση εσύ και δως τση τα φιλιά μου

το Πάσχα θα τσουγκρίζουνε όλοι αυγά βαμμένα,
μόνο εγώ αγάπη μου θα σκέφτομαι εσένα

στον εδικό μου Γολγοθά εσύ 'σαι ο σταυρός μου,
μα κάμε και ανάσταση και γίνε τ' Άγιο φως μου!

τση Ανάστασης τα χρώματα να έχει η ζωή σου
και μην ξεχάσεις μια καρδιά πονά για τη δική σου

πόσα χρυσά αργύρια σου έχουνε δοσμένα
για να θωρώ τα όνειρα νεκρά και προδομένα;